

Vergaderjaar 1984-1985

19026

Verlening van een uitkering met het oog op de koopkrachtontwikkeling in 1984 aan personen die in 1984 en 1985 alleen dan wel te zamen met een of meer anderen over niet meer dan een minimuminkomen beschikken

C

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 10 juni 1985

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 9 mei 1985, nr. 71, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende bovenvermeld voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 7 juni 1985, moge ik U hierbij aanbieden.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State merk ik het volgende op.

1. De Raad merkt op dat in artikel 1, onder a, wordt bepaald dat aan een ongehuwde gelijk wordt gesteld de gehuwde die geen gezamenlijke huishouding voert met zijn echtgenoot en evenmin met een ander een gezamenlijke huishouding voert. Onder c van dit artikel is bepaald dat degene die duurzaam gescheiden van zijn wettige echtgenoot leeft, niet als een echtgenoot wordt beschouwd. Blijkens de memorie van toelichting, zo vervolgt de Raad, betekent dit dat degene die geen gezamenlijke huishouding met zijn wettige echtgenoot voert, maar niet duurzaam gescheiden van hem leeft, als een echtgenoot moet worden aangemerkt. In dat geval dient voor de beoordeling van de inkomenssituatie van het echtpaar het gezamenlijke inkomen in beschouwing te worden genomen en te worden getoetst aan het minimumniveau van een echtpaar. De Raad

meent dat dit uitdrukkelijk moet worden bepaald, aangezien in artikel 5 en artikel 8, derde lid, welke artikelen de bepalingen omtrent de toetsing van het inkomen aan het minimumniveau bevatten, sprake is van *aanvrager en zijn echtgenoot, terwijl volgens de genoemde bepalingen van artikel 1 de betrokkene als ongehuwde moet worden aangemerkt.*

De tekst van de wet is overeenkomstig het advies van de Raad aangepast door in artikel 5, vierde lid, te spreken van het minimumniveau dat geldt voor de aanvrager dan wel voor de aanvrager met zijn echtgenoot.

Voorts wijst de Raad er op dat beide partners in bovengenoemde situatie als ongehuwden in de zin van de wet in beginsel een aanvraag kunnen indienen. Dit betekent, aldus de Raad, dat als het gezamenlijke inkomen van de betrokkenen onder het minimumniveau gelegen is en tevens aan de overige voorwaarden voor het recht op de uitkering is voldaan, beiden in *aanmerking kunnen komen voor de uitkering die geldt voor een ongehuwde.* Het college acht het niet juist dat enerzijds in deze situatie moet worden uitgegaan van het gezamenlijke inkomen, terwijl anderzijds, indien beide partners een uitkering aanvragen, uitkeringen zouden worden verstrekt die te zamen de voor gehuwden geldende uitkering te boven gaan. Het college beveelt aan de regeling op dit punt te wijzigen.

De Raad wijst hiermee op de bepaling van artikel 10, tweede lid, dat indien het een ongehuwde betreft, de aanvraag om de uitkering door de ongehuwde wordt ingediend. Inderdaad leidt deze formulering ertoe dat, indien de betrokkenen volgens de bepalingen van artikel 1 als ongehuwden worden aangemerkt, beiden een aanvraag om de uitkering kunnen indienen, ook als zij wettige echtgenoten zijn en niet duurzaam gescheiden van elkaar leven. Dit is echter uitdrukkelijk niet de bedoeling.

De redactie van artikel 10, tweede lid, is daartoe aangepast door te spreken van een «persoon zonder een echtgenoot» en een «persoon met een echtgenoot».

2. De Raad is van oordeel dat de term «ontvangen» in artikel 6 vragen oproept. In dit artikel is bepaald dat om voor de uitkering in aanmerking te kunnen komen, de aanvrager en zijn echtgenoot de voor 1984 geldende uitkering voor de echte minima, hetzij die voor loon- en uitkeringsontvangers, hetzij die voor zelfstandigen, dienen te hebben ontvangen. De Raad acht het niet duidelijk welke handwijze wordt voorgestaan bij de toepassing van artikel 6 als een bezwaar- of beroepsprocedure met betrekking tot de toekenning van de uitkering voor de echte minima over 1984 voor loon- en uitkeringsontvangers moet worden afgewacht. In de

memorie van toelichting wordt, aldus de Raad, in dit verband slechts opgemerkt dat, indien een aanvraag op voet van de regeling voor zelfstandigen met betrekking tot 1984 nog niet is afgehandeld, de afhandeling van een aanvraag van de betrokkene op grond van de onderhavige regeling moet worden uitgesteld. De Raad acht het raadzaam dat meer in het algemeen – ook in de wet – tot uitdrukking wordt gebracht hoe te dezen moet worden gehandeld. De Raad wijst er voorts nog op dat deze kwestie zich ook voordoet bij de toepassing van artikel 8, vierde lid, omtrent de toeslag van de veeljarige echte minima.

Aan het advies van de Raad is gevolg gegeven door in de artikelen 2 en 6 respectievelijk artikel 8, vierde lid, op te nemen dat ook recht bestaat op de uitkering respectievelijk de veeljarigentoeslag als men de uitkering over 1984 dan wel de meerjarigentoeslag in de uitkering over 1984 alsnog zal ontvangen. In de memorie van toelichting is nader uiteengezet dat ook bij loon- en uitkeringsontvangers de afhandeling van de aanvraag van de betrokkenen moet worden uitgesteld indien een bezwaar- of beroepsprocedure nog gaande is. Dit geldt ook voor de vaststelling van het recht op de veeljarigentoeslag als het bezwaar of beroep op de meerjarigentoeslag in de uitkering over 1984 betrekking heeft.

3. De Raad merkt op dat in de memorie van toelichting op artikel 18 wordt gesteld dat de Afdeling rechtspraak van de Raad van State kan besluiten dat Arob-beroep mogelijk is tegen de aanzegging dat het uitgekeerde bedrag geheel of gedeeltelijk zal worden teruggevorderd. De Raad is van oordeel dat deze passage dient te worden herzien, zodat tot uitdrukking komt dat Arob-beroep open staat, tenzij de betrokkene naar het oordeel van de Afdeling rechtspraak in het beroep niet kan worden ontvangen.

De memorie van toelichting op dit punt is overeenkomstig het advies van de Raad aangepast.

4. In de tekst van het voorstel van wet zijn de wijzigingen, waarop de Raad in zijn redactionele kanttekeningen de aandacht vestigt, aangebracht. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om in artikel 5, derde lid, een wijziging aan te brengen die erin bestaat dat nu wordt gesproken van «de periode van vier weken waarin 31 augustus 1985

gelegen is» in plaats van de «laatste periode van vier weken waarin 31 augustus 1985 gelegen is», aangezien de toevoeging «laatste» geen betekenis heeft.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde wetsvoorstel en de daarmee in overeenstemming gebrachte, overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde, memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf